

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันเสาร์ที่ 12 มีนาคม 2559..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาท่านที่มีความตั้งใจมาทำบุญทำทานการกุศล เป็นพื้นฐานของการสร้างคุณงามความดี โดยการทำทานการกุศลถวายสิ่งของปัจจัยเงินทอง ตามที่หามาหาได้ของตนนั้นหนึ่ง สองก็คือ การได้มาทำตามคำสอนของศาสนา นั่นก็คือว่าได้รับศีล เมื่อมีศีลแล้วก็เจริญภาวนา ภาวนาแล้วก็ใช้สติปัญญาให้เกิดให้มีขึ้น เข้าใจถึงทางถูกต้องตามความประพฤติปฏิบัติของพวกเรา เหตุฉะนั้นจึงว่าเรานี้ได้ละจากความชั่วมองหากุณงามความดีทั้งหลาย เหมือนคนที่แสวงหาสิ่งของที่จะปลูกสร้างบ้านช่องสร้างที่พักพาอาศัย...

...ในพระไตรปิฎก ได้ให้หลักเกณฑ์สอนไว้ การทำคุณงามความดีนั้นเปรียบเหมือนต้นไม้ต้นหนึ่ง ต้นไม้นั้นมีกาบมีเปลือกที่แข็ง เปรียบเทียบก็คือการทำบุญการทำทานการกุศล ที่นี้คนที่รักษาศีลนั้นก็เปรียบเหมือนกับเปลือกของต้นไม้ คนที่เจริญภาวนาเปรียบเทียบกับกระพี้ของต้นไม้ อันนี้คนที่เจริญภาวนาสงบระงับมีสติปัญญาแล้วก็เหมือนกับแก่นของต้นไม้ ต่อจากกระพี้ก็คือแก่นไม้ คนที่ปรารถนาต้นไม้ที่จะนำมาสร้างบ้านสร้างช่องที่พักพาอาศัยต่างๆ จะทำสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆก็ดี ในพระศาสนาสอนเปรียบเทียบเอาไว้อย่างนั้น ถ้าคนเรามีแต่ทำบุญทำทานอย่างเดียวก็เหมือนได้แค่เปลือกไม้กาบไม้ที่มันแข็ง แต่ความปรารถนาของเรานั้นอยากได้ต้นไม้ ที่นี้ต้นไม้ต้นนั้นมีเปลือกหุ้มห่อเอาไว้และมีกระพี้ เปรียบเหมือนศีล ที่นี้เมื่อมีศีลแล้วก็มีสมาธิ สามารถฝึกฝนอบรมจิตใจให้สงบเป็นสมาธิ มีศีลและเจริญภาวนาก็เหมือนกระพี้ เปรียบเทียบระดับการทำความดีของพวกเรา ต่อเมื่อเราสงบเป็นสมาธิและมีสติปัญญา รู้ดูรู้คิดนั้นแหละเราถึงจะถึงแก่นไม้ที่จะนำมาใช้ทำประโยชน์ได้ เมื่อถึงตรงนั้นเราจึงจะถึงแก่นพระศาสนา ฉันทใดก็ดีญาติโยมที่พากันสร้างความคิดอบรมฝึกฝนตนเอง ก็จะถึงแก่นของพระศาสนา ก็คือสุดยอดเครื่องมือของการพ้นทุกข์นั่นเอง คือเมืองนิพพาน นี่คือจุดเป้าหมายของพวกเรา.. นิพพานัง ปรมัง สุขัง.. นิพพานเป็นสุขอย่างยิ่ง เราต้องการความสุขเจริญความสบายในชีวิตของเราอย่างนั้น เมื่อเราต้องการอย่างนั้นก็ต้องทำตามระบบตามหลักเกณฑ์ ตามขั้นตามตอนของการสร้างคุณงามความดี เหมือนกับต้นไม้อย่างนั้น เราอยากได้เสาไม้มาทำเสาบาน เสากุฎี เสาศาลา หรือที่พักพาอาศัยก็ดี ก็ต้องอาศัยแก่นของต้นไม้ เหมือนทางพระพุทธศาสนา ก็ต้องอาศัยแก่นพระพุทธศาสนาคือทางพ้นทุกข์นั่นเอง คนฉลาดไปหาต้นไม้ในป่าในดง ถ้าไปได้แต่เปลือกได้แต่กระพี้มา ก็เหมือนกับเราได้แค่ทำทานรักษาศีล ถ้ารู้ประโยชน์ของมันก็โคนเอามาแต่แก่น เรียกว่ารู้ประโยชน์ของต้นไม้ เหมือนคนที่เจริญสติภาวนาจนเกิดความสงบระงับ รู้จักทางถูกต้องผิดก็ต้องอาศัยหลักการขั้นตอนการทำทานรักษาศีลเจริญสติภาวนา...

...พระพุทธศาสนานี้ตั้งอยู่บนคงได้ก็โดยอาศัยพุทธบริษัท 4 จะอยู่ได้นานก็ต้องอาศัยบริษัท 4 ดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น เหมือนศรัทธาญาติโยมนี้เองเป็นผู้จรรโลงพระพุทธศาสนา คำจุนเอาไว้ได้ถวายอาหารการกิน ถวายสิ่งของต่างๆ ถวายปัจจัย 4 เพื่ออำนวยความสะดวกให้พระภิกษุสงฆ์ ให้แก่พระภิกษุสงฆ์ทั้งหลายได้ศึกษาเล่าเรียนพระธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า แล้วก็เอามาแลกกับศรัทธาญาติโยม ก็คือการให้ธรรมะแก่ญาติโยม สอนอะไรถูกอะไรผิด ให้ญาติโยมพากันได้ตั้งหน้าตั้งตาได้ประพฤติปฏิบัติให้ถูกต้องตามหนทางเดินของชีวิต บุญกุศลคุณงามความดีที่ได้ทำก็จะได้ทำให้เราได้รับความเจริญรุ่งเรืองร่มเย็นเป็นสุข ด้วยผลของการรู้จักแก่น แก่นของพระพุทธศาสนาก็คือการพ้นทุกข์การถึงพระนิพพานนั่นเอง คือจุดหมายปลายทาง ก็ให้ตั้งใจทำคุณงามความดี วันหยุดวันเสาร์วันอาทิตย์วันปกติก็ตั้งใจทำคุณงามความดี ไปวัด ไน้ วัดนี้ วัดครูบาอาจารย์ทั้งหลายก็ดี เมื่อได้รับศีลรับพรจากพระเจ้าพระสงฆ์... คำว่าพรก็คือให้ความสุขแก่ผู้ที่บริจาคทาน ผู้ที่ได้ทำคุณงามความดีให้เจริญรุ่งเรือง ด้วยอายุวรรณะ สุขะ พละ ...

...เมื่อทุกท่านได้เข้าใจว่าการเปรียบเทียบทางพระพุทธศาสนา เปรียบเทียบการทำคุณงามความดีแต่ละระดับ เหมือนต้นไม้ได้ ศรัทธาญาติโยมเมื่อได้เข้าใจแล้วจะได้พัฒนาตนเองให้ตนเองนี้มีคุณงามความดีเป็นที่พึงของตน เมื่อได้มีที่พึ่งมีความสุขแล้ว ก็จะได้แผ่เมตตาอุทิศส่วนกุศลคุณงามความดีไปให้สัตว์โลกทั้งหลายที่ตกทุกข์ได้ยาก ให้ได้รับบุญกุศลคุณงามความดีจากพวกเราบ้าง เมื่อรับพรจากพระเจ้าพระสงฆ์ให้ตั้งใจแผ่เมตตา นึกถึงเพื่อนมนุษย์ จะอยู่บ้านไหนเมืองใดประเทศไหนก็ดี ถ้ามีทุกข์ก็ขอให้พ้นจากทุกข์ ถ้ามีสุขก็ให้สุขยิ่งขึ้นไป...ขอเจริญพร...